

i det Væsentlige blev besat af Embedsmænd; men jeg er vis paa, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil sige, at de vilde have søgt derhen alene af egoistiske Hensyn, thi jeg erindrer, hvorledes den ærede Rigsdagsmand ved en anden Leilighed har udtrykt sig, han sagde: „Jeg troer tilstrækkeligen allerede at have paa-peget og oplyst, hvad jeg vilde paa-pege og oplyse, at man nemlig skal betragte baade de høiere og lavere Stænder som Menneffer, der hverken ere hjemfaldne, fordi de høre til den ene eller den anden Stand, til Gud eller til Djævelen, men enhver Klasse har sine gode og sine mindre gode Menneffer mellem sig, og at man ingen større Synd kan begaae end at bestynde en heel Stand for at staae under de øvrige Classer i Land, borgerlig Dyd.“ — Jeg vil tilføie, at Slutningen af den Valglov, hvorefter vi sidde her, lyder saaledes: „Enhver Rigsdagsmand er forpligtet til at modtage den fastsatte daglige Godtgjørelse“, den Tilføining blev i sin Tid vedtagen med 62 Stemmer mod 47; den blev sat ind i Loven af den Side, hvortil den ærede Rigsdagsmand hører, og jeg troer, at han vil indrømme, at man ved dette Tillæg ikke har tænkt mere paa dem, der tilhøre den ene Stand, end paa dem, der tilhøre den anden.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. M. Hansen: Jeg vil blot tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Formand, om der kan være Fare for, at det, der siges her i Thinget, kan blive forandret og fremstillet anderledes i Rigsdagstidenden?

Formanden: Jeg skal kun dertil svare, at jeg ikke troer, at der kan være nogen Fare derfor; jeg antager, at de Herrer Stenographen og Redactionen bestrebe sig for at gjengive de Udtalelser, som falde her i Salen, saa correct, som det er muligt; men det kan ofte være Tilfældet, at der kan høres feil, eller at en Taler kommer til at sige noget Andet, end han virkelig troer at have sagt. Er der en speciel Anledning til at besvare sig, maa

jeg anmode den ærede Rigsdagsmand at henvende sig til mig besangaaende, men at gjøre det udenfor Forhandlingen af en Sag.

J. M. Hansen: At jeg fremkom med dette Spørgsmaal, har sin Grund deri, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Rimestad) før henviste til, hvorledes hans Naboes (Rosfods) Foredrag vilde komme til at lyde, dersom det ikke blev forandret i Rigsdagstidenden.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds har tidligere begjært Ordet for at gjøre en kort Bemærkning.

Rimestad: I Anledning af, hvad der nu blev hentydet til af den sidste ærede Taler, skal jeg først tillade mig at bemærke, at jeg vil paa-tage mig at vise, ved at gjenneingaae en Deel af Rigsdagstidenden, at der er skeet Forandring i, hvad der er blevet sagt, men det kan jo være, at det er skeet, fordi vedkommende Taler har sagt Andet, end hvad han har meent, og det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. M. Hansen) godt maatte kunne indsee, at man virkelig kan komme til at sige noget Andet, end hvad man mener, saaledes som Tilfældet var med min ærede Nabo (Rosfod). Grunden til, at jeg har om Ordet, var den, at det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Schiern) ved at omtale dette Forslag, begik en ganske mærkelig Feil, idet hvad han anførte ligger udenfor de faktiske Forhold, men jeg skulde dog ikke have taget Ordet i den Anledning, dersom hans Uttring ikke havde fundet Bifald hos een eller to Rigsdagsmænd, der sagde: „Hør“. Den ærede Rigsdagsmand yttrede nemlig, at der paa Landet blev lagt ligesaamegen, ja nok saamegen Vægt paa det Regemlige som paa det Mandelige, men jeg vil dog spørge, om det med Rette kan siges, at der paa Landet tages nok saameget Hensyn til det Regemlige som til det Mandelige; Svaret synes mig maa blive, at der bliver taget mere Hensyn til den aandelige Underviisning. Jeg veed ikke saa noie, hvorledes det gaaer til paa Landet, men jeg tænker mig, at